

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně **A. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2009, číslo X, **o částečný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2009, kterým jí byla zamítnuta žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-město ze dne 5. 11. 2009 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10%. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasila, neboť její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a značně jí ztěžuje životní podmínky. Žalobkyně uváděla zdravotní postižení, kterými trpí a navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobkyně s omluvou nedostavila a žalovaná s ohledem na posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 8. 12. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 5. 11. 2009 při lékařské prohlídce konstatoval, že se u žalobkyně nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Lékař došel k závěru, že zdravotní postižení dosahuje 10% a zdravotní stav žalobkyně neodpovídá plně ani částečné invaliditě.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 20. 5. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise prostudovala zdravotní dokumentaci ošetřujícího praktického lékaře "M. a. a. s.", spisovou dokumentaci OSSZ v Ostravě, dokumentaci doloženou žalobkyní a námitky uvedené žalobkyní v žalobě. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou chronické vertebrogenní potíže víceetážové, funkčně zcela lehké, bez vyhraněné kořenové symptomatologie, bez paréz, svalových atrofií, bez poruchy svěračů při svalové dysbalanci, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole XV, oddílu F, položce 2, písm. a). Komise míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila 10%. U žalobkyně dle komise nešlo o zdravotní postižení uvedené pod písm. b) – e), neboť nejsou splněna klinická kritéria a nešlo o zdravotní postižení uvedené v příloze 3. a 4. k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění. Komise v posudku uvedla, že dle průběhu se jeví jako nejpravděpodobnější zdravotní problém somatizační neurotická porucha – v tomto směru ale žalobkyně není léčena ani sledována. Psychiatrické vyšetření opakovaně odmítla, odmítla i řadu dalších vyšetření. Páteřové potíže jsou zaznamenány dle komise opakovaně, neurologicky byla opakovaně vyšetřena, rehabilitována, popsany klinický nález je ale minimální. Komise na závěr konstatovala, že součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou další chorobné stavy, které jsou funkčně méně významné a podstatně neovlivňují schopnost soustavné výdělečné činnosti.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-město a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde

o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též vždy lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou chronické vertebrogenní potíže víceetážové, funkčně zcela lehké, bez vyhraněné kořenové symptomatologie, bez paréz, svalových atrofií, bez poruchy svěračů při svalové dysbalanci. Za tohoto stavu žalobkyně považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. a). Tato položka je určena pro degenerativní změny na páteři a ploténkách bez statického účinku, vadné držení, svalová dysbalance, postižení zpravidla jednoho úseku, lokalizované blokády. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 10%. U žalobkyně nešlo o zdravotní postižení uvedené pod písm. b) – e), neboť nejsou splněna klinická kritéria a nešlo o zdravotní postižení uvedená v příloze 3. a 4.

k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jsou další chorobné stavy, funkčně méně významné a podstatně neovlivňující schopnost soustavné výdělečné činnosti. Komise hodnotila shodně s posudkovým lékařem OSSZ v Ostravě.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také stanovila pracovní omezení, která žalobkyně má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobkyně při dodržení stanovených pracovních omezení je schopna vykonávat.

Žalobkyně ve svých podáních uváděla řadu obtíží, které jí její špatný zdravotní stav přináší. K tomuto soud uvádí, že pokud se jedná o subjektivní vnímání zdravotních obtíží, soudy rozhodující ve správním soudnictví již judikovaly (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 20Cad 28/2005 – 22), že se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobkyně. Pakliže u žalobkyně v současné době dochází ke zhoršování zdravotního stavu, soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právní stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 8. 12. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pokud se tedy zdravotní stav žalobkyně zhoršil po datu vydání napadeného rozhodnutí, nic jí nebrání, aby znovu podala žádost o přiznání dávky důchodového pojištění, kterou doloží novými lékařskými zprávami.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 10% je nižší, než 33% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního, § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26.7.2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**